

[Høgen Høgenesen.]

nævne synderligt om de enkelte lovforslag i øvrigt. Vi har med den begrundelse, jeg har givet, under nødvendighedens lov sagt ja til at stemme for dem denne gang.

Der er måske grund til at nævne en enkelt ting, og det er lovforslag nr. 270 om stempelafgift. Der er ikrafttrædelsen, ifølge forslaget, som det er formet nu, sat til, at stempepligt indtræder den 17. august eller senere. Hvis dette bliver gennemført, vil det være at give skærpende skattelove tilbagevirkende kraft. Det ønsker vi ikke. Jeg tror at vide, at skatte- og afgiftsministeren vil sørge for, inden vi kommer til tredje behandling, at klare det forhold, således at der ikke bliver tale om, at man giver skærpende skattebestemmelser eller afgiftsbestemmelser tilbagevirkende kraft. Skulle det ikke ske, ja, så må vi jo altså for egen regning stille ændringsforslag ved tredje behandling, men jeg tror nu, det kommer i orden.

Så vil jeg gerne om udskrivningsloven sige, at med de allerede gjorte bemærkninger er det altså for tiden ikke muligt at gennemføre en yderligere lettelse i de direkte skatter. Vi tilslutter os forslaget, som det er, et led i den aftale, vi har indgået med de 4 forligspartier.

Vi vil ikke på nogen måde være støtteparti for denne regering, det er sagt. Der er indgået en aftale på en række punkter. Jeg har enkelte af dem her inden for det skattemæssige felt til udtalelse, og det er kun på disse områder, vi har givet tilsagn om at medvirke til at bære dette igennem, som desværre er en nødvendig lovgivning i dagens Danmark.

Vi er med til at betale en regning, som andre skrev, men hvor nogle nu ikke vil være med til at indfri den. Men vi giver ikke dermed løfte om fremover at ville dække, hvad der måtte fremkomme af regninger, når vi ikke har været med til at udskrive dem. Vi vil fortsat virke for — og har også ret dertil efter den aftale, vi har indgået — at søge frem til yderligere besparelser. Vor kritiske holdning over for regeringen og dens linje, der ikke er vor, er fortsat til stede, og efter en saglig vurdering af de enkelte sager, der måtte komme frem, vil vi medvirke til den nødvendige lovgivning her i landet. Det gør vi også i dag.

Arne Bjerregaard (KrF):

Der er vel ingen, der ønsker at gennemføre disse forslag om nye afgiftsforhøjelser for at genere borgerne. Jeg kan ikke tro, der er nogen i dette ting, der har den opfattelse, at det væsentlige i det måtte være at være med til at genere borgerne. Men for dem, som tør tage medansvar for at gennemføre dette, er det i erkendelse af, at vi i den øjeblikkelige situation har brug for en finanspolitisk stramning.

Når vi så ser på, at vi for at gennemføre en finanspolitisk stramning bruger punktafgifterne, som rammer mildest, fordi det hovedsagelig er luksusvarer, man rammer, skal jeg straks indrømme, at der er visse områder, hvor man ikke kan betegne disse som deciderede luksusvarer, afgjort ikke. Men vægten er lagt på, at det dog er produkter, som man har en mulighed for at undvære.

Der er mange, såvel i dette ting som uden for dette ting, der har fablet om, at man i stedet for kunne bruge en momsforhøjelse, det var betydelig lettere, det var betydelig rimeligere, men hertil må man sige, at det er yderst betænkeligt at bruge en sådan under hensyntagen til den samtidige indkomstpolitiske løsning, som vi har mulighed for at få fremmet her i tinget i dag. Så det er ikke en fremkommelig vej. Og så kan man selvfølgelig fra forskellig side påstå, at man kunne have fået den samme virkning ved besparelser, ved yderligere løntilbageholdenhed, ved nedsættelse af det offentlige serviceniveau. Hertil må siges under skyldig hensyntagen til troværdigheden af aftaler inden for forskellige områder, at en sådan politik i den givne situation, for næsten at gentage, ville virke for sent, for lidt og for utopisk.

Finanspolitik er en væsentlig streng på det politiske instrument, men bruges ofte for sent, for lidt og for bøvende. Først når det er rigtig galt, kan den fornødne vilje, det fornødne mod, mobiliseres i dette ting. „Siksakkurs“ brøles der selvfølgelig fra højre og fra venstre og fra visse dele af befolkningen, som prøver at give det udseende af, at det i realiteten er en siksakkurs. Ja men politikerne har endnu ikke vovet — ja, det må jeg notere at de ikke har — at sige, at siksakkurs på det finanspolitiske område er